Mizah

Bayar — Ağlıyacağınıza canına mevlût okuyun!
Günaltay — Onu siz okudunuz!

ANLAYANA

Eteklere dair

Bir ferahlık, bir rahatlık, bir bolluk ki değmeyin gitsin... Darısı evvelâ aile, sonra da devlet bütçemizin başına... Şimdi siz, bu kadar ferah, bu kadar rahat, bol ne var şu altı üstüne gelmiş dünyada? diye soracaksınız... Ne olacak? Kadınların etekleri...

Kadın eteklerine dikkat edin... Göreceksiniz ki sulh zamanlarının sembolü halindeler. Sıkışık bir tramvaydan canınızı sağ salim kurtarabilmişseniz hemen civarda bir kadın eteği arayın... Yüreğiniz ferahlar. O genişlik o püfür püfürlük karşısında çektiklerinizi unutursunuz!

Havaların ısınmasile beraber dasdaracık bulûzların sımsıkı sardığı vücutlar altında etekler birdenbire bollaşıverdi. Bu kâfi değilmiş gibi, tayyörlerin eteklerinde de tâ, bele kadar açılan bir yırtmaç!

Bir hanıma sordum:

— Niçin eteklerinizi böyle boydan boya yırtmaçlı yapıyorsunuz?

Ne cevap verse beğenirsiniz?

— Daha rahat havalanmak için! dedi.

Renkli tavuklar

Şu kadınların kudretine son yoktur vallahi! Ne isterlerse yaparlar; neye azmederlerse ele geçirirler!

Söylenildiğine göre, Amerikalı bir kadın, renkli tavuklar yetiştirmiye muvaffak olmuş! Meselâ sizin bahçeniz yeşil değil mi? İçinde alevden birer zambak gibi tavukların eşinip dolaştıklarını seyretmek (pek zevksiz bir manzara da olsa) şahsan hoşunuza gidecek! Sipariş üzerine size ateş alından erguvan kırmızısına kadar hangi kırmızıdan isterseniz tavuk yetiştirmek mümkün olacak!

Eflâtun rengi tavuklar, havai mavi tavuklar, hercai mor tavuklar, fıstıkî yeşil tavuklar... Hepsi var. Tavuklarda bu rengârenkliği temine muvaffak olan kimsenin bir kadın oluşu ne kadar manidar...

Zira, lâtif cins kadar renk değiştiren, yahut renk değişikliği istiyen bir bukalemun vardır.

Haydi bu tavuk bahsi neyse... Lâkin bizi asıl korkutan, yumurtanın rengini dışarı verecek bir formül bulunmasıdır. O zaman, siyasilerimiz arasında güneşin yedi renginden boyananlar olacağı gibi, kızıllar, siyahlar ve yeşiller de görülecek... mi dersiniz?

— SİVRİSİNEK —

RAMİZ GÖKÇE

Geçim Albümü

HAZIRLANMAKTADIR. YAKINDA NEŞREDİLECEK OLAN BU ALBÜMDE:

HER VATANDAŞ GEÇİM SIKINTISINI BÜTÜN ÇIPLAKLIĞİLE GÖRECEK,

HER VATANDAŞ GÜLMEKTEN GEÇİM SIKINTISINI UNUTACAK,

HER VATANDAŞ NEDEN GEÇİNEMEDİĞİNİN HAKİKİ SEBEPLERİNİ ANLIYACAKTIR!

FİATI 50 KURUŞTUR

Cilt 8, Sayı: 203 FİYATI 25 KURUŞ 26 Mayıs 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon : 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Basına mektup

DÜN, yeni Başbakan Adnan Menderes'den, basına bir açık teşekkür mektubu aldık. Mecmuamız vasıtasile neşri rica edilen mektubun metnini aynen yayınlıyoruz:

«Muhterem İstanbul basınına

Çok şükür, sayenizde D.P. iktidarı eline aldı ve yeni hükûmeti teşkil etti. O heyecanlı seçim günlerinin patırdısı arasında, yıllardanberi çaldığınız davulların, köslerin mukabili olarak biz parsayı toplarken siz basın mensuplarına karşı hissettiğimiz sonsuz teşekkürün ifadesi biraz gürültüye gelir gibi olmuştu. Bilhassa aday listelerinin tanzimi sırasında D.P. ye bu zaferi hazırlıyan basın mensuplarını kısa bir zaman için unuttuk. Fakat emin olun muhterem arkadaşlar, isimleriniz daima zihnimizde ve kalbimizde nakşedilmiş olarak kalacaktır. Daima, lâdeste olduğu gibi, aklımızdasınız, Tekrar propaganda günleri geldiği zaman ilk el uzatacağımız kimseler, tabiî yardım görmek için, yine sizler olacaksınız!

Bal tutan parmak yalar derler amma, parmak yalamayı size az gördük. İşte avucunuzu yalamanızın asıl sebebi budur. İnanın ki, demokrasi mücadelesinde en çok çalışmış olan basın mensuplarına karşı hiçbir fedakârlıktan çekinmiyeceğiz. Sokakta rastladıkça şapkamızı çıkarmak zahmetine katlanıp selâm bile vereceğiz. Hattâ, daha ileri giderek hatırınızı dahi soracağız.

Sizler de, bu kadar yakın alâka gördüğünüz yeni hükûmetinize karşı geceleri uykusuz kalıp kafa patlatarak, göz nuru döküp kalem oynatarak, elbette yine o mukaddes mücadelenize devam edeceksiniz! İnşallah, bir dahaki seçimlerde, sizlere sade birer teşekkürle kalmıyarak hediyelik demeçlerimizden, halka bol bol sunduğumuz o parlak vaidlerimizden büyük porsiyonlar ayıracağız!

Bermutad, demokrasi yolunda yürüyelim arkadaşlar!

Zafer bizimdir!»

Kopya eden:

MİZAHÇI

Mecliste muvazene

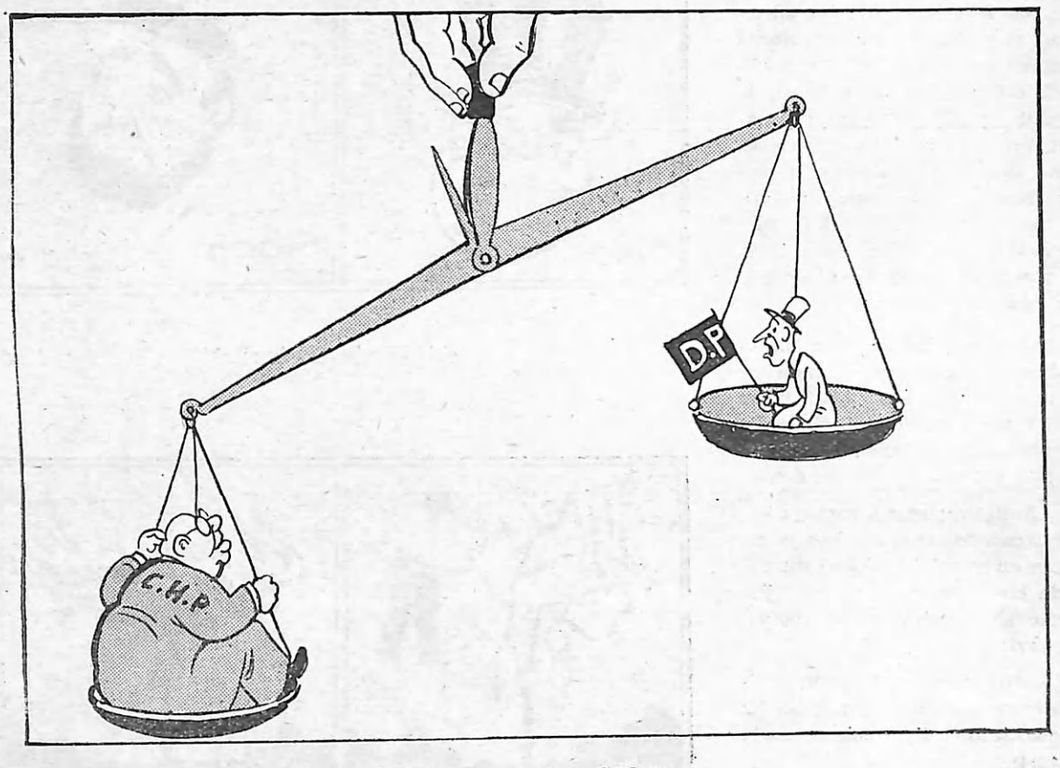

Gülsümün yerine Gülsüm...

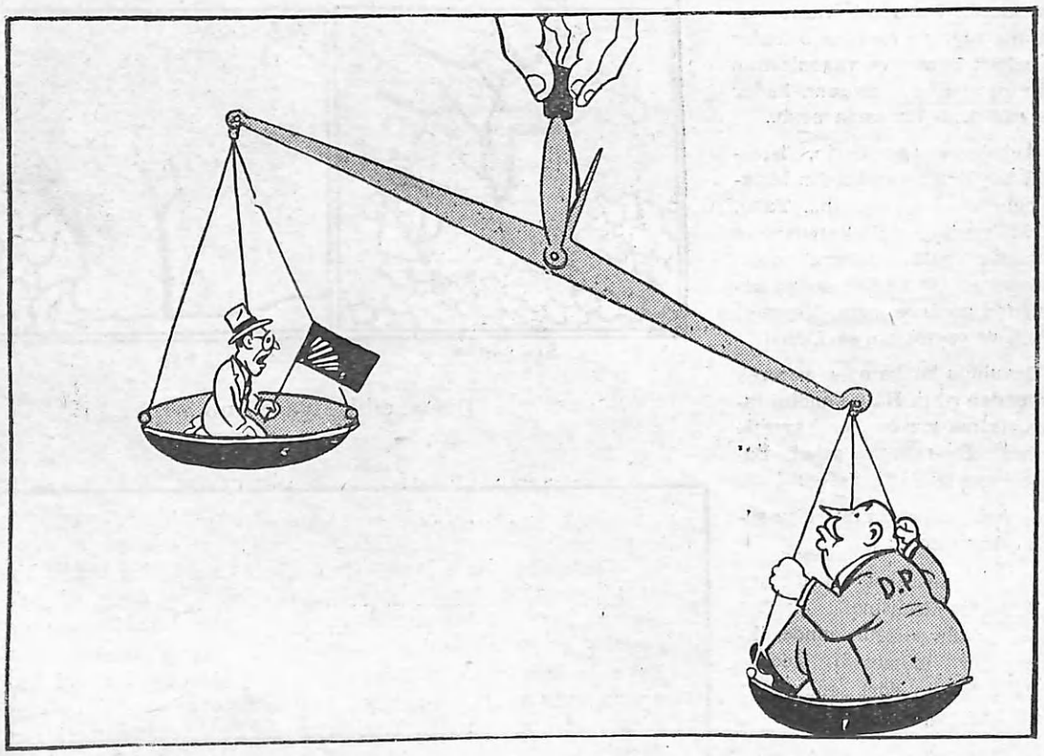

C.H.P. ettiğini bulsun!

Gidiş

O akşam, radyoda büyük ikramiyelerden birinin kendisine çıktığını, yâni Milletvekili seçildiğini anlar anlamaz yol hazırlıklarına başladı: Sağ komşudan tedarikledi eski bir bavula elden düşme edinerek bir kat lâcivert elbise, pijama ve diş fırçasını doldurdu. Yükün asıl büyük kısmını siparişler teşkil ediyordu. İki gün düğün evi gibi işliyen evine tebrike gelenlerin bıraktığı siparişler: Eskici Mustafa Efendinin oğlu bir odacılığa kayrılacak, çamaşırcı Hesnâ Hanımın fakir kızı için bir daktiloluk bulunacak, sarı evin sahibi tapu ile ihtilâflı bir veraset peşinde olduğundan bu mesele incelenecek... Cepleri pusula, kâğıt, adres kabilinden bir yığın angarya ile dolu... Ricacılar, üstelik bunları bir hak diye istiyorlar. Şaka değil, onların vekili tabii; kırk bin kişinin işini takibe memur...

Köprünün Haydarpaşa iskelesinden vapura bineceği zaman bir düşünce aldı. Acaba bilet lâzım mı? Yoksa Milletvekilliğinin dokunulmazlığı o günden mi başlıyor?

Girdiği vapurun o zamana kadar kapısından bakması kısmet olmıyan en arkadaki lüküs kamarasında bir koltuğa yerleşti. Bir gazete aldı. Adını aradı, buldu. Müvezzi:

— Kazananları yazıyor, seçilenleri yazıyor, al beyim, belki siz de varsınızdır! diye âdeta zorla satmıştı.

Trene yalnız karısı, çocukları geleceklerdi. Daha çok vakit vardı. Buna rağmen ekspres o kadar kalabalıktı ki meb'us vagonlarının kaldırılması için o zamana kadar nefes tüketmiş olmasına acıdı..

Ankaraya vardığında, istasyonda büyük bir kalabalığın birikmiş olduğunu gördü. Eh... Tabii, yeni Milletvekillerini karşılamıya koşuyordu halk! Lâkin, halkın trenden inen bir kadına doğru koşuştuğunu görünce kızdı. Neymiş? Bilmem ne operasının şarkıcısı!

Bavulunu bir hamala vererek istasyondan çıktı. Hâlâ kendini tanımayışlarına masum bir hayretle şaşıyordu. Bir taksiye atladı. Bavulu arkaya bağlattı. Şoför:

— Ankara Palasa mı? diye sorunca çıkışırcasına:

— Ne münasebet? dedi, çek Büyük Millet Meclisine!

Ve, bavulu şoförün elinde, iktidarın yeni mümessili, Meclise girdi. Ne de olsa dört sene orada kalacaktı!

(Not: Bu yazı bir Halk Partili tarafından yazılmıştır).

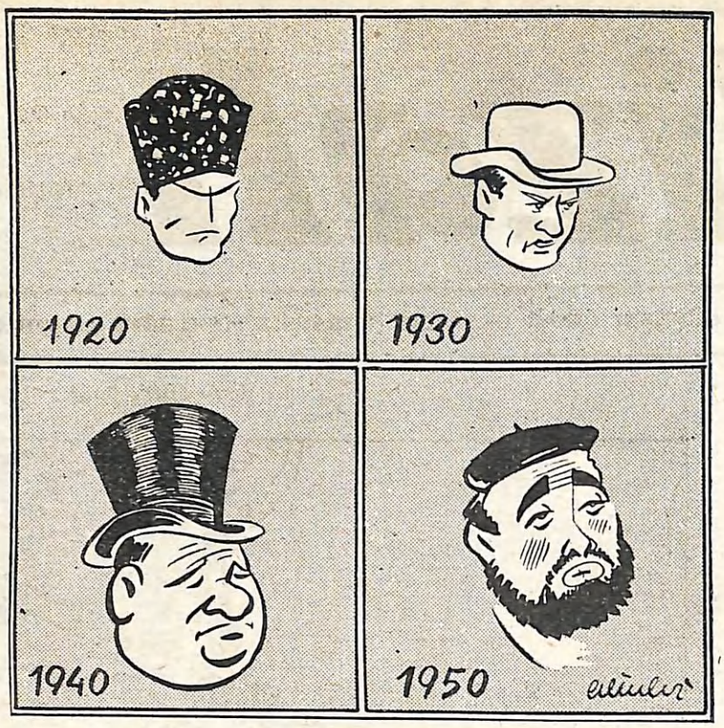

C.H.P. nin tekâmülü!

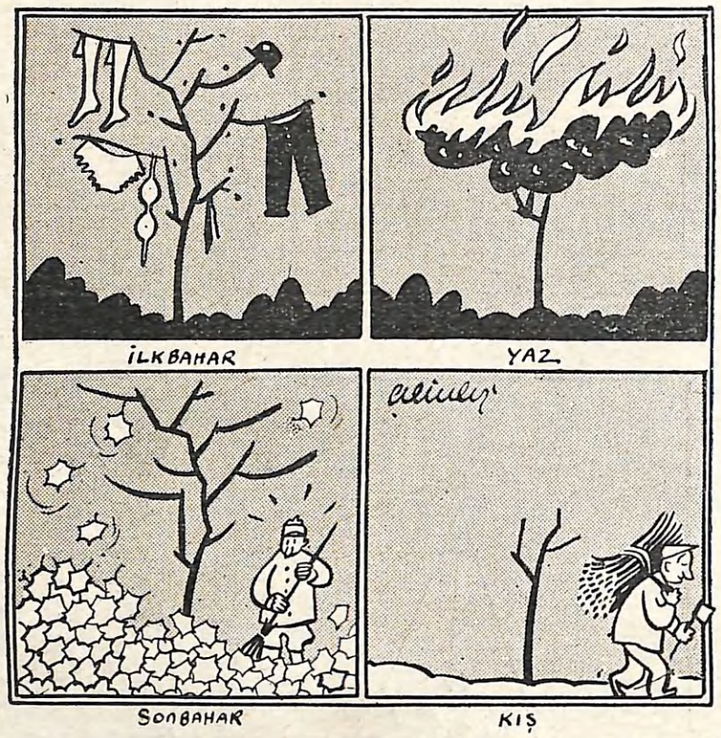

Ormancılık siyasetimiz!

Sevgili okuyucularım!

Cumhuriyet Halk Partisi, memlekette kendinden büyük bir şey görmeğe tahammül edemediği için ben biraz dışarı çıkmak mecburiyetinde kalmıştım. Şimdi mâni zail oldu. Memnu da avdet ediyor. Dünyayı gezip Hanya ile Konyayı gördükten sonra Sıska Dayımızla füc'eten döndük. İnşallah gelecek hafta beni karşımızda bulacaksınız. Şimdilik hepinizin münasip yerlerinizden öperim (Evliler hariç!). Hanemize çelenk getirilmemesi rica olunur.

Tombul Teyzeniz

Dönüş

O akşam, radyoda ona değil amorti, teselli mükâfatı kabilinden bir seçilme imkânı bile kalmadığını duyan gedikli Milletvekili, artık milletvekili olmadığı için kendi kendine:

— Elveda sevgili şehir! Seni biz yarattık! Fakat sende vefadan eser yokmuş. Artık aramızda herşey bitti!

Diyerek tası tarağı toplayıp Ankaradan İstanbula harekete karar verdi.

Eşyası, sonradan bir marşandiz katarına yüklenerek gönderilecekti.

Ertesi gün evi, taziyeye gelenlerle dolup taşacaktı. Bu hazin manzarayı görmemek için şoförü çağırtıp otelde kalmak istedi. Sonradan hatırladı ki artık pazardan limon aldıracağı bir makam otomobili yoktur!

— Bana bir oda! dedi.

Otelci nazik bir gülümseyişle:

— Size yer veremiyeceğiz bayım! cevabını verdi, Demokrat Milletvekilleri bütün oteli istilâ ettiler!

Onu tanımamıştı bile. İşte bir günün içinde memleketin en tanınmış siması olmaktan çıkıp meçhul bir vatandaş haline girmişti. Kendinde tuhaf bir boşluk hissediyordu. Yolda yalnız bir arkadaşına rastlamıştı. Gülümsiyerek selâmını almıya hazırlanırken onun karşıdan gelen dışarlıklı birine kandilli temennalar savurduğunu görünce taşralının yeni Milletvekillerinden biri olduğuna hükmetti.

İstasyonda taksiden indikten sonra şoför arkasından yetişti:

— Bayım, affedersiniz, taksi parasını unuttunuz!

Trende, kondüktöre alışkanlıkla:

— Paso!

Deyip sonradan biletini çıkarmıştı. Aman Yarabbi! Herşeye para vermek! Bu ne işkence idi böyle.. O ki yirmi senedenberi işini görmek üzere seçildiği millete her işini gördürmiye alışmıştı. Yeni hayata nasıl intibak edecekti? Eğer demokrasi buysa, felâket!

Trende gözüne uyku girmedi. Hep, çocukluğunda dinlediği bir masalın sonundaki sual, kâbus halinde kulaklarını tırmalıyordu:

— Kırk katır mı, kırk satır mı?

Onun için, Haydarpaşada hiç bir istikbalcinin bulunmayışı gözüne bile çarpmadı. Soluğu bir sinir hekiminde aldı!

(Not: Bu yazı bir Demokrat Partili tarafından yazılmıştır).

Gazetelere GÖRE

Ayni günkü Cumhuriyet gazetesinden tek kelime ilâve etmeksizin şu havadisi de iktibas ediyoruz:

Ankara 16 (Telefonla) — Halk Partisi tarafından çıkarılan Karagöz gazetesinin son nüshası gene Halk Partisi tarafından piyasadan toplattırılmıştır. Karagözdeki resim eşeğe binmiş biri komünist, diğer bir mürteci ile iki kişinin Ankara kalesi önünden uzaklaştığını göstermektedir. Altında:

«Bu seçimde kaybedenler yanyana!»

ibaresi bulunuyordu. Seçimleri kaybettiklerine göre eşek ile gidenlerin bizzat Halk Partililer olacağı Demokratlar tarafından hatıra dahi getirilmemiş, aksine bunun seçimlerin yüzde yüz kazanılacağı kanaatile önceden hazırlandığı anlaşılmıştır. Parti propagandasının bu çirkin Karagöz oyunu teessür uyandırmıştır.

★

«Vatan» başyazarı Ahmet Emin Yalman 17 Mayıs çarşamba günkü gazetesinde «İsmet İnönü'ye» bir teşekkür mektubu yazmıştır. Bu arada İnönü'den bahsederken diyor ki:

Bir gün, bana şu sözleri söylediniz:

«Beni dördüncü defa Cumhurreisi mevkiinde görmiyeceksin, bunu sana söz veriyorum. Mensup olduğum parti seçimi kaybederse zaten mesele yoktur. Kendi partim kazanırsa, ben Cumhurreisliğini kabul etmiyeceğim.»

İsmet İnönü'nün neden Reisicumhur olmadığı şimdi anlaşılıyor!

HAYVANLAR ÂLEMİ!

Diyojen'e «En tehlikeli hayvan hangisidir?» diye sormuşlar.

Koca filozof şu cevabı vermiş:

— Vahşi hayvanlar arasında müfteriler, ehliler arasında dalkavuklar!

— Allah Allah... Dinliyen bile yok, hayret vallahi!

Ankara Haberleri

C.H.P. nin değişmez Genel Başkanı sayın İsmet İnönü, Partisinin Meclis Grupu toplantısına gelirken o sırada Atatürkü muvakkat kabrinde ziyarete gitmek üzere kapı önünde birikmiş olan Demokrat Milletvekilleri tarafından da, sessizliği yadırgamasın diye şiddetle alkışlanmıştır. Lâkin sayın İnönü bu alkışları duymamazlıktan gelerek Meclis binasına girmiştir.

★

Yeni Cumhur Başkanı seçim ve kabine teşekkülünden sonra hayat ucuzluğu hissedilir şekilde başlamıştır. Lâkin C.H.P. mensupları bir türlü bunu hissedememekte ve bilhassa kendileri için yaşamanın son derece güçleştiğinden şikâyet etmektedirler.

★

Meclis toplantıları gayet enteresan olmıya başlamıştır. Eskiden arka sıralarda pabuçlarını çıkarıp uyuyanlar görülürdü. Şimdi haşır haşır kanun tasarıları okuyorlar. Halk Partisi iktidarı kaybedeli sıra kapağı edebiyatı sona ermiş ve Meclis büyük bir sükûna kavuşmuştur.

Hâşiye

Eskişehirden son gelen haberlere nazaran nehirler taşmıya, sular bodurumlara dolmıya başlamış (*) tır.

(*) Hâşiye:

Eskişehir zaman zaman sel felâketine uğrıyan bir şehirdir. Fakat Eskişehiri kaplıyan seller sade oradaki birkaç kerpiç yapıyı değil, daha sağlam zannedilen koskoca Halk Partisini yıkıp devirecek kudrette görülüyor. Böyle azgın sellere zavallı Porsuk barajı ne yapsın? Nasıl Erzincan zelzelesi dolayısile komşu memleketlerden gelen malzemeyle Saracoğlu mahallesi yapıldıysa yarın öbür gün sel felâketzedelerine gönderilen malzemeyle de yeni bir Çapanoğlu mahallesi kurularak bu mesele de tarihe karışır... diye ümit edenler bir noktada aldanmış oldular. Çünkü Halk Partisinin ömrü bu inşaata vefa etmedikten başka tekmil Halk Partililer de sel yüzünden felâkete uğrıyarak Eskişehirli felâkettaşlarının kalbini kazanmış oldular. Onların matemini o kadar candan hissettiler ki, Ankaradan İstanbula göçerken döktükleri gözyaşı nehri, Porsuk ve Doğan çaylarını taşırdı. Az kalsın yeni bir sel âfeti daha meydan alacaktı. Gerçi bu göz yaşlarında başka sebepler de yok değildi. Olsa da ne çıkar? Halk Partisi yıllardanberi Alinin külâhını Veliye giydirmiye alışık olduğundan pekâlâ bu teessürünün merhametten doğduğunu ileri sürebilir ve 1954 seçimlerinde hiç olmazsa Eskişehirden kazanabilir.

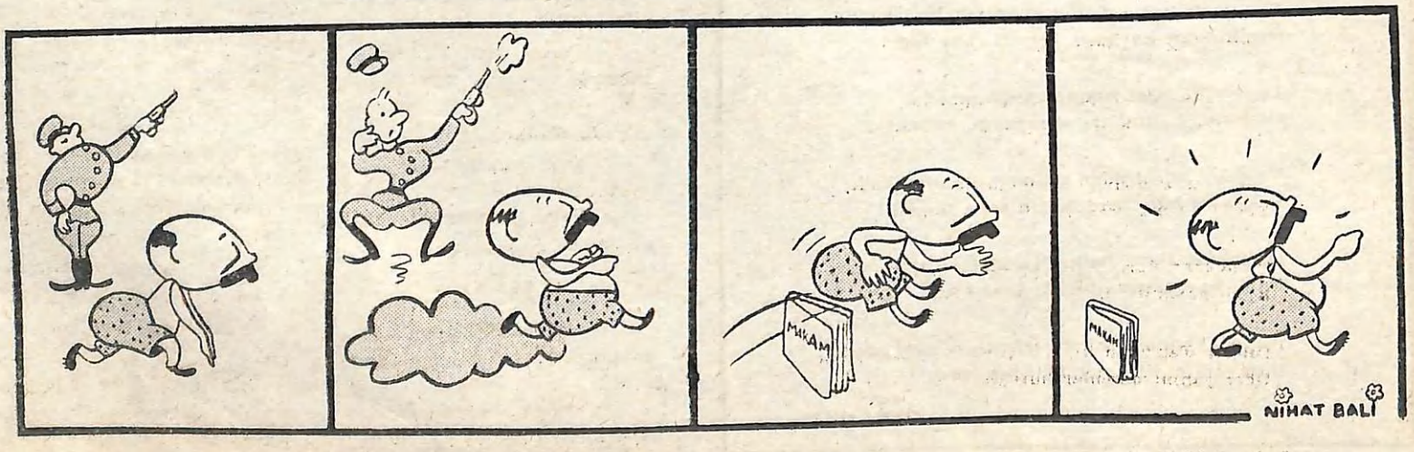

Küçük Valinin maceraları

İmtihan kapısında

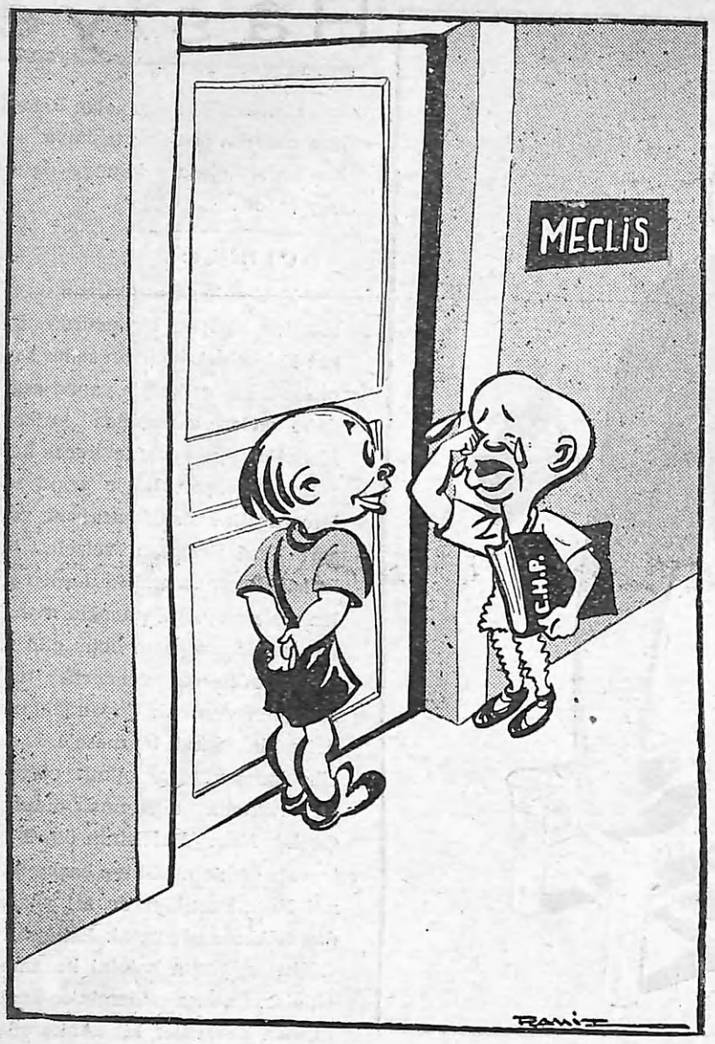

— Ne korkuyorsun be?
— Ya hesap sorarlarsa!

— Eski devir olsaydı, oğlanın istikbali parlaktı ya! Baksana nasıl iş beceriyor!

Tek Keramet

Zulmetten Nûra

Havadan geldi sanma bu şetâret, bu şâdî;
Dili kurur kim buna derse «gayr-ı irâdî».

Bil ki, millî şuûrun sessizce kıyâmıdır;
Böyle aksetmez fakat haykırsa bin münâdî.

Açığa vurdu herkes gizli oylarla işte:
«Dertliyiz, içtimaî, idârî, iktisâdî!»

Bağrı öyle yanık ki milletin, zannedersin,
Tepesinden tütüyor Fuzûlî-i Bağdâdî.

Tek parti, tek şef, tek el sistemidir cihanda
Gürültüsüz, kavgasız her ıztırâba bâdî.

Taşır gibi evini sırtında kaplumbağa,
Hepsinin koltukları altındaydı, vilâdî.

Ne çekti altlarından çekinceye kadar halk;
Yoksa bu hâl ederdi sittin sene temâdî!

Demokrat Parti halkın kalbini çekti toptan;
Kaldı hasımlarına bir iki kesr-i âdî.

Dileriz Tanrıdan ki, tez günde cennet olsun
Dört yanını dikenler bürüyen yaslı vâdî!

DELİ OZAN

DERS

Türkiye Cumhuriyeti İstanbul Vilâyeti Vali ve Belediye Başkanı, eski Üniversite Profesörü, Yeşilay Kurumu Başkanı sayın Doktor Profesör Bay Fahrettin Kerim Gökay içkinin zararlarından bahseden bir konuşmasında şöyle diyordu:

— Meyhaneciye bakın: Otomobilden aşağı inmez. Meyhanecinin karısına bakın: Kürk mantolar içindedir. Bu paraları nereden buluyorlar? Sizden, benden!

Bir hafta sonra sayın Valiyi ziyarete lüks otomobilli ve lutr kürklü bir çift geldi.

— Geçen haftaki konferansınız bize ders oldu, dediler.

Vali sordu:

— Ya? Demek içkiyi bıraktınız?

— Hayır, efendim. Meyhane açtık!

TAVSİYE

Biri otobüse ağzında sigara ile girmişti. Biletçi ihtar etti:

— Bayım, burada sigara içmek istiyorsanız ya söndürürsünüz, ya atarsınız!

ÇAKMAK

Nihat sınıfta kalmıştı. Babası kızdı:

— Tembel! diye bağırdı. Yine mi kaldın?

Nihat boynunu büktü:

— Ne yapayım, baba! Kabahat onlarda. Yine ayni suali sordular.

İSTİKLÂL

Hanım yakında anne olacaktı. Bir ahbabı sordu:

— Sizin bey ne istiyor? Kız mı, oğlan mı?

Hanım dudak büktü:

— Bizim bey benim yapacaklarıma zerre kadar karışmaz...

ACAİP

Galatasaray - Fener maçında, sessiz sadasız oturan bir seyirci hayreti mucip olmuştu.

— Siz hangi taraftansınız? diye sordular.

Adamcağız boynunu büktü:

— Vallahi, birader, ben ne o taraftanım, ne bu taraftan. Âcizane, nâçizane futbolu severim de, seyre geldim.

— Acele etmezsek yazlık ev bulamayız...
— Neden?
— Ankaradan dönenler insana oturacak yer bırakmazlar da ondan!

Çömezin Röportajları: 203

NE BEKLİYORLAR?

Çizen: Ramiz

Çömez — Yeni Hükûmetten ne bekliyorsunuz?

Dul — Sevgi!

Çömez — Yeni Hükûmetten ne bekliyorsunuz?

Fakir — Partililerin pırtıdan kurtarılmasını!

Çömez — Yeni Hükûmetten ne bekliyorsunuz?

Bezirgân — Döviz müsaadesi, vergilerin iadesi; han, hamam, apartıman...

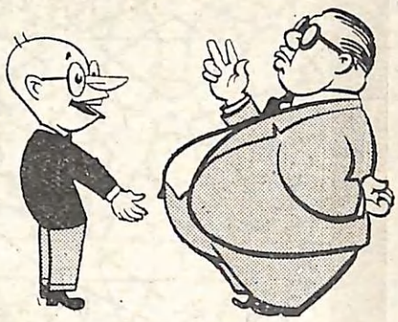

Çömez — Yeni Hükûmetten ne bekliyorsunuz?

Yeni muhalif — Sandalyasız Bakanlık!

Çömez — Yeni Hükûmetten ne bekliyorsunuz?

Emekli — Kalkınma!

Çömez — Yeni Hükûmetten ne bekliyorsunuz?

Fabrikatör — Bizim değirmenin dönmesini!

Çömez — Yeni Hükûmetten ne bekliyorsunuz?

Çarıklı — Ötekinden beklemediklerimizi!

Çömez — Yeni Hükûmetten ne bekliyorsunuz?

Sabıklardan biri — Benden ne beklediklerini açıklamasını!

Çömez — Yeni Hükûmetten ne bekliyorsunuz?

Şoför — Belediye cezalarından affı ebedi!

Çömez — Yeni Hükûmetten ne bekliyorsunuz?

Muhasebeci — Eski defterleri karıştırmamalarını!

Çömez — Yeni Hükûmetten ne bekliyorsunuz?

Öğrenci — Hocaların kurşuna dizilmesini! İmtihansız sınıf geçirilmesini!

Çömez — Yeni Hükûmetten ne bekliyorsunuz?

Memur — İmdat bekliyorum!

Hikâye

Hülya

Yazan:
Vir Gül

BAHAR iyi, hoş amma, cepte para, kolda aftos olmalı. olmadı mı, beş para etmez. İşte onun için bu seneki bahar beni hiç sarmadı. Ne cepte para var...

Üst tarafını söylemiye zaten lüzum yok, değil mi?

Böyle düşünerek giderken yerdeki taşlar bana hiç de yabancı gelmedi. Bunları senelerdenberi kaç yüz, kaç bin defa çiğnemiştim! Ayaklarım demek beni sürükliye sürükliye yine buraya getirmişti. Başımı kaldırıp baktım. Tamam! Bizim Cin barına gelmiştim.

İçeri girdim.

Akşamın daha erken saatleriydi. Cine çarpılmak üzere henüz kimse gelmemişti. Tezgâhtaki garson beni görünce evvelâ şaşırır gibi oldu. Sonra tanıdı.

— Vay pasam! Siz gelmissiniz! Hos gelmissiniz. Çoktandır görünmemissiniz. Nerelerdeydiniz?

— İstanbul tarafında oturuyorum da, dedim. Onun için, yolum pek düşmüyor. Sen nasılsın bakalım? Arkadaşlardan gelen var mı?

İstavri:

— Geliyorlar, dedi. Hattâ geçen gün sizi sormuslar.

— Kim? diye merakla öğrenmek istedim.

— Hani sizin bıyıklı bir arkadas vardı? Kisa boylu. Sarısın.

— Ha! dedim. Bizim Şükrü. E, o mu sordu?

İstavri biraz duraladı:

— Evet, evet... Sükrü. Amma, o sormamıs. Yanındaki kiz sormus.

— Yanındaki kız mı? Yanında kız vardı demek. Kim acaba? Ben tanır mıyım?

— Tanırsınız... Hani uzun boylu sarısın bir kiz vardı... Saçları kisa, etekleri uzun...

— Müberra mı?

— Değil.

— Ha anladım. Şahende.

— Hayır. Sahendi değil.

— Neyse, dedim. Sen şuradan doldur bakayım bana bir afrodit!

— Afrodit mi? Peki, pasam...

Bahar bu. Cepte mangiz, kolda aftos olmayınca, bir de üstüste birkaç kadeh yuvarlayınca insan malihülyaya kapılmaz da ne olur! O gece sabaha kadar düşünüp durdum:

«— Beni soran kız kimdi acaba?»

İçlerinde en fazla Müberra hoşuma giderdi. Tam evlenilecek kızdı. Param olsa alırdım amma... Para nerede!

Bu hâtıraların yâdile sabahı ettim. Öğleye doğru Şükrüyü bulmıya gittim.

Müberradan bahsetmek istiyordum, fakat açıkça sormayı doğru bulmadım.

— Hani bir kız vardı, dedim. Uzun boylu, sarışın, kısa saçlı, uzun etekli...

Şükrü düşündü, düşündü. Sonra:

— Ha anladım, dedi. Evet, adı benim de aklıma gelmiyor. Geçen gün rastlamıştım... Cin'e uğradık... Hattâ o da seni sorduydu...

— Ya... dedim. Öyleymiş. İstavri söyledi. Beni sormuş... Demek unutmamış... Hatırlamış... Nerede acaba?

— Bilmem ki. Belki bir daha rastlarım.

— Aman, rastlarsan adresimi ver: Çarşambada, Gelmezay mahallesinin Çıkmaz sokağında, beş numara.

— Olur, dedi.

Çorbalarımıza kaşık salladık. Sonra, birdenbire aklıma gelmiş gibi:

— Müberra! diye haykırdım. Buldum! Kızın ismi Müberra idi!

Şükrü boğazına tıkanan lokmasını zor yuttu.

— Müberra mı? dedi. Hayır. Yanlışın var. Bak, şimdi ben de hatırladım işte. Seni soran Şahendeydi.

— Şahende mi?

Bu sefer benim lokmam boğazımda kalmıştı.

— Evet. Seni soran Şahende. Hattâ, lâf arasında, bana biraz sebebini de anlattı: Senden alacağı mı varmış, neymiş! Müberraya gelince, bak, söylemeyi unuttum: Onunla artık nişanlı gibiyiz. Gelecek ay evleneceğiz.

Fena şey doğrusu insanın bahar günü parasız ve aftossuz oluşu. Kendini fazla hayale kaptırıyor, üstelik alacaklısına adresini de gönderiyor!

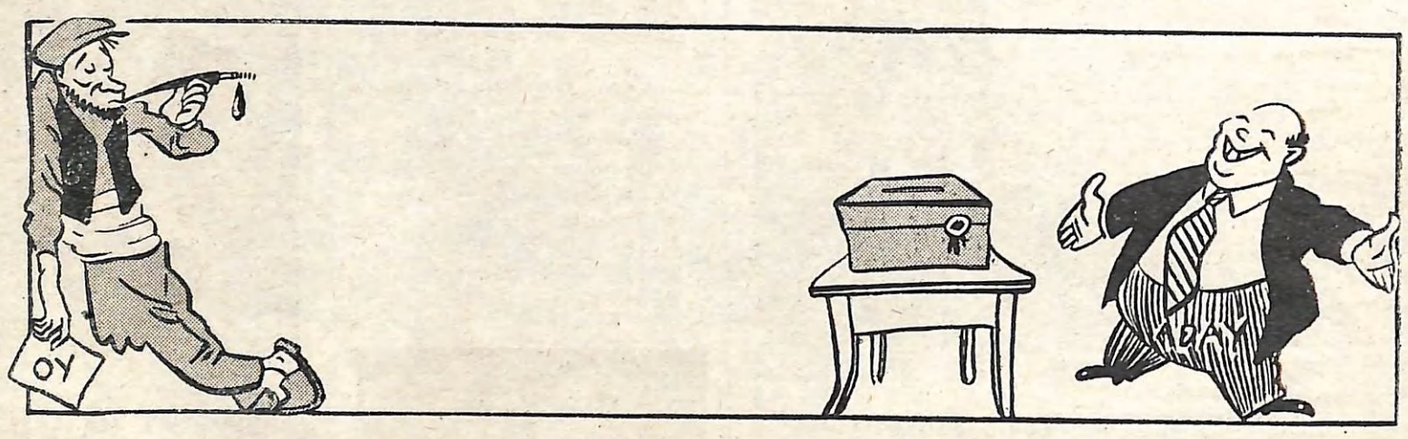

Seçimden evvel...

Ve seçimden sonra!.

GEÇİM

Ele geçirilmesi zor bir albüm olacaktır. Kaçırmayın!

Sene 1 Sayı 1 — 26 Mayıs 1950

Mizah

Ayrıca satılmamakla övünür ciddi gazetedir

PERİ

Yediden yetmişe kadar herkesin estetik mecmuası

Yeni kabine

İlk Demokrat iktidar kabinesi teşekkül etti. Kutlu, mutlu ve tatlı olsun! Kabinenin âzasını gözden geçirdik. Gerçi aralarında hiç tanınmamış muhterem vatandaşlar var. Lâkin ne çıkar? Tanınmamış olmak bazan en büyük değerdir. Bütün dünya memleketlerindeki meçhul asker âbideleri bunun delili. Herkes o meçhullerin karşısında hürmetle eğiliyor. Bugün bizce tanınmamış olan sayın Bakanların istikbaline bakacak olursak, onların mazi olmuş değil, henüz istikbal ve ümit halindeki muvaffakiyetlerin birer kahramanı olduğunu görürüz. Mesele isimde değil, resimdedir. Sadece resimleri dahi muhterem Bakanlarımızı kendilerine bakanlara tanıtmıya kâfi gelecektir.

Bugün herkes bayram ediyor. Daha ilk işarette bayraklar asıldı. Toplar atıldı. Bunlar Halk Partisinin iflâs topları olduğu kadar yeni iktidarın beşaret habercisi idiler. Yeni kabinenin böyle top sesleri arasında işe başlaması ortalığı yakıp yıkan idaresizlikleri birer harabeye döndüreceğine en gürültülü delildir.

Eski kabineyle mukayese edilince, yenisinin mukayese edilmez üstünlüklerle silâhlı olduğunu. daha iyi anlıyoruz. Eskisi, profesörler kabinesi idi. Yenisinde hem profesör var, hem de müfettiş! Eskisinde felsefe hocası İçişlerini, doktor İnhisarları idare ediyordu. Yenisinde Hariciyeye edebiyatçı (lisan bilmese de ne çıkar), Dahiliyeye mülkiyeci, Adliyeye Yargıtay eski başkanı, Sıhhiyeye doktor getirilmiştir. Herkesin kendi yerini bulduğu böyle bir kabine, tarihimizde ilk defa görülüyor. Her ne kadar Köprülüler, inhitat devirlerinde meydana çıkarlarsa da inşallah bu seferki öyle olmaz.

Cümleye kutlu, mutlu ve tatlı olsun!

* * *

Hayat Yüzde beş yüz ucuzlatılıyor!

Hayatı ucuzlatmak için Demokrat Parti çevrelerinde hummalı bir faaliyet başlamıştır. Hayatın yüzde beş yüz ucuzlatılacağını ümit ve vaid buyuran vatandaşları sayın İstanbul Valisi Ordinaryüs Profesör Dr. Gökay meccanen tedavi buyuracaktır. Basına gönderdiği son beyannameden öğrendiğimiz bu müjdeyi ekonomi uzmanlarına tebşir ederiz.

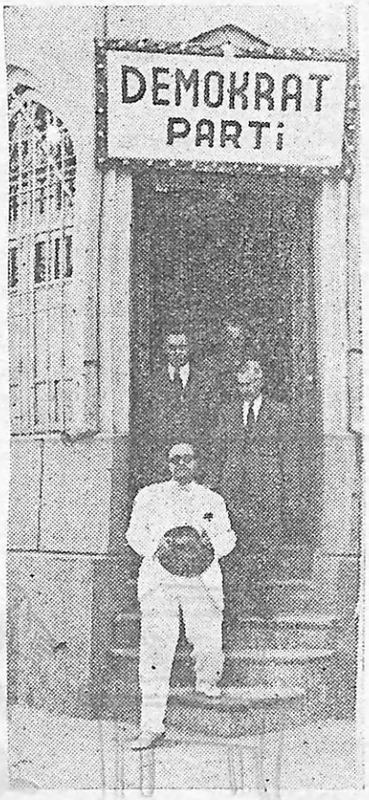

Cemil Sait Barlas tebdili kıyafet etti

C.H.P. Devlet Bakanı düşkünlerinden sayın Barlas son günlerde ne şal, ne de Marşal yardımından faydalanamıyacağını anladığı için kıyafetini değiştirerek yaşamıya karar vermiştir. Resmimiz, müşarileyhi, modası geçmiş şeylerden feragat ederek bir moda mağazasından çıkarken göstermektedir.

KAYIP ARANIYOR!

Yirmi yedi senedir kullandığım, manevî kıymeti bence büyük olan sandalyamı, Ankarayla İstanbul arasında kaybettim. Bulup da insaniyet namına getirenler helâlından memnun edileceklerdir.

Adres:
Düşkünlerevinde Sadık Hepköle.

Gaip aranıyor

Son seçimlerde milli iradeyi temsil eden Yeşil Bursadan bir manzara (Uzakta, ağacın dibinde gördüğünüz eli şakağındaki aday dahi seçimde kazanmıştır)

Ankara tehlikede

Ankara (Hususî muhabirimizden gece yarısını sekiz saat geçerek telsizle) — Ankara müthiş bir hücuma maruz kalmıştır. Bu hücumu yapan istilâ ordusu muhtelif vilâyetlere mensup kaymakam, nahiye müdürü ve hattâ valiler gibi eteği tutuşanlardan mürekkeptir.

Seçimlerde herhangi suretle olursa olsun C.H.P. yi iltizam etmiş olan idareciler, vicdanlarının sesinden kurtulamıyarak istifa, nakil, tebdil gibi sebeplerle Ankaraya yağıyorlar.

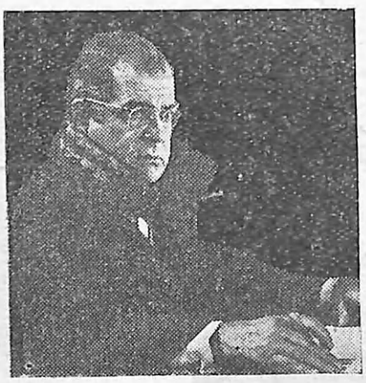

İ. Galip adliyede

Sayın Halil Özyörük Adalet Bakanlığına seçildiğinden Yargıtay Başkanlığı münhal kalmıştır. Bu vazifeye, adalete son derece bağlı İ. Galip Arcan arkadaşımızın getirileceği söyleniyor. Gazetemiz kendisine şimdiden başarılar diler.

Ulaştırma bakanlığı

D.P. nin dişleri en keskin Milletvekillerinden pek sayın Senihi Yürüten, geçen Meclis devresinde yurdun dört bucağında mekik dokuduğu ve taşıtları çok iyi tanıdığı nazarı itibara alınarak yürümiyen gemileri yürütmek, makam otomobilleri işini yola koymak, demiryollarını çelik haline getirmek üzere Ulaştırma Bakanı yapılacaktı. Bu husus kendisine kuvvetle vaadedildiği halde, Parti Meclis Grupunun oturumunda tasavvur Denizyollarının birçok gemileri gibi şapa oturmuş ve neticede Yürüten, yürümüştür. Kendisini teselli ederiz.

FIKRALAR

TANIŞIKLIK

Çocuk, gayet safiyane, babasına sordu:

— Baba? Bizim öğretmen seni tanıyor galiba?

— Nereden biliyorsun?

— Bilmem ki... Şimdiye kadar bana hep «Eşek!» derdi. Bugün «Eşe oğlu eşşek!» diye bağırdı.

ŞAŞKINLIK

Polisler bir delikanlıyı götürüyorlardı. Meraklılardan biri sordu:

— Zavallının kabahati ne?

— Nişanlısını kaçırmak istemiş.

— Peki. Kabahat mi bu?

— Değil amma, zavallı, şaşkınlıktan, kızın yerine çeyizini kaçırmış.

BU KADARI DA...

Mustafa Reşit Belgesay dalgınlığile meşhur Profesörlerdendir. Geçen gün yolda Nurullah Kunter'e rastladı:

— Yarın akşam bana yemeğe gelsene, dedi. Nurullah Kunter de gelecek.

— İlâhi Profesör! Kunter benim ayol!

Profesör gülümsiyerek başını salladı:

— A! Öyle ya. Bak ben de ne dalgınım! Maamafih, zarar yok. Sen yine gel. Göreceksin bak, iyi adamdır, kendisinden pek hoşlanacaksın!

TEMİZE HAVALE

Çıplaklar kampına, Âdem Aleyhisselâm kıyafetinde bir adam gelmişti.

Kampın başkanı yeni âzayı tavsiyesiz alamıyacağını söyledi ve sordu:

— Sizi buraya kim yolladı?

Çıplak adam boynunu büktü:

— Vergi memuru.

KABAHAT

Yeni gelin bakkala gitti:

— Bir kilo un istiyorum amma, dedi. Pek sert olmasın. Geçen gün aldığım undan yaptığım çörekleri kocamın dişi kesmedi...

SENET

Bir arkadaşına 100 lira borç vermiş, fakat senet almamak ihtiyatsızlığını göstermişti. Aklı başına gelince başkasına akıl danıştı.

— Kolay. Mektup yaz. «200 lirayı istiyorum» de.

— İki yüz değil, yüz lira vermiştim.

—Onu biliyorum. Fakat sen beni dinle, öyle yaz. O zaman sana «200 değil, 100 lira borcum var» diye cevap verir. Bu da sana güzel bir senet olur.

ÇİÇEK!

Çiçek bayramındaki «çiçekler»den birini gösteren bir arkadaşı Nedim Akçaer'e sordu:

— Ne kadındır şu, bilirsin, değil mi?

Nedim Akçer cevap verdi:

— Bilirim. Elli yaşındadır, kırkında gösterir, kendisi otuzunda gösterdiğini sanır, yirmisindeymiş gibi giyinir, on yaşındaymış gibi hareket eder.

MERAK

Kasadan para çalarken suçüstü yakalanmış olan veznedara hâkim sordu:

— Bu suçu niçin işlediniz?

Suçlu:

— Şimdi söyliyemem. dedi. Avukat tutacağım.

— Peki amma, suç üstünde yakalanmış bir adamı avukat nasıl müdafaa edebilir?

Suçlu gülümsedi:

— İşte ben de onu merak ediyorum ya!

TANIDIK

Celâl Bayar'ın son seyahatlerinden birindeydi. Trende karşısına düşen bir yolcu habire ona bakıp duruyordu. Nihayet sordu:

— Affedersiniz, isminiz Celâl mi?

— Evet.

Aradan yarım saat geçti. Adam tekrar sordu: — Soyadınız Bayar mı?

— Evet.

Yolcu yine sustu. Hâlâ emin değildi. Bir yarım saat daha bakmakta devam etti. Sonra tekrar sordu:

— Affedersiniz: Ankarada hiç bulunduğunuz mu?

SANDALYA

Koyu bir Halk Partili seçimlerin neticesinden bahsederken:— Anlıyamıyorum vesselâm! diyordu. Bu iş nasıl oldu! Benim bildiğim, Demokratlar son zamanlarda o kadar zayıflamışlardı ki ayakta duracak halleri yoktu.

Yeni Demokrat Milletvekillerinden Şevket Mocan gülümsedi:

— İşte onun için bütün sandalyalara oturdular ya!

BEREKET

İngiltereye gidip gelmiş gazeteci arkadaşlardan biri geçen gün, İngiliz Büyük Elçiliği İstanbul Basın Ataşesi Mr. Hyde'a soruyordu:

— Sizin memleket yağmuru pek bol bir yer... Şaşıyorum: Bu yağmur altında ne yetişir?

Mr. Hyde cevap verdi:

— Bol bol şemsiye.

TÜRLÜ TÜRLÜ

Hanım, yeni alacağı hizmetçiye sordu:

— Misafir ağırlamasını bilir misin?

— Bilirim, efendim. Hem iki türlüsünü de.

— İki türlüsü ne demek?

— Biri gelene bir daha gelmek arzusunu verecek şekilde; biri de bir daha gelmiye tövbe ettirecek

ZAMANE

Afacan, son zamanlarda pek bollaşan cinsiyet mecmualarından birini almış, annesine getirmişti.

Annesi, kaşlarını çatarak sordu:

— Bana neden veriyorsun bunu?

Afacan ondan daha fazla kaşlarını çattı:

— Al oku da bana anlattığın leylek hikâyesinin aslını öğren!

KABİLSE...

Müdüriyette yankesicinin parmak izini alacaklardı. Komiser:

— Ellerini yıka! dedi.

Öteki sordu:

— İkisini de mi?

Komiser ona şöyle bir baktı. Sonra:

— Yo, dedi. Kabilse birini yıka da göreyim...

İYİLİK

Babaları onlara hergün bir iyilik etmelerini söylemişti. Bir akşam sordu:

— Bugün ne iyilik yaptınız bakayım?

Ağabey atıldı:

— Kör bir kadını caddenin bir tarafından öbür tarafına geçirdik.

— Üçünüz beraber mi?

— Evet, baba.

— Peki, üç kişiye ihtiyaç var mıydı ki?

— Vardı ya: Kadın bir türlü geçmek istemiyordu...

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:

RAMİZ GÖKÇE

Basıldığı yer:

Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI : 203

PERİ

Mükemmel bir deniz sayısı hazırlıyor

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

Tartışma sonunda:
KABUL!